

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/365/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112214264
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Minxová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7112214264.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s. so sídlom v Bratislave, Metodova č. 8, IČO: XX XXX XXX, proti odporkyňi: O. C.H., D.. XX.X.XXXX, N. S. G., A. Č.. X, o zaplatenie 717,52 eura s prísl., o odvolaní Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 18. februára 2013, č.k. 12C/41/2013-49 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa odpor podaný vedľajším účastníkom proti platobnému rozkazu Okresného súdu Košice I zo dňa 14.12.2012, č. k. 19Ro/305/2012- 35 odmietol.

S poukazom na ust. § 93 ods. 2 až 4, § 172 ods. 1 a § 174 O.s.p. uzavrel, že vedľajší účastník má v zásade v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Je vylúčený z procesných úkonov predstavujúcich dispozíciu s predmetom konania. Právna úprava obsiahnutá v Občianskom súdnom poriadku je kogentnou úpravou a účastníci konania môžu robiť len také úkony, ktoré im táto úprava dovoľuje. Ustanovenie § 174 O.s.p. neupravuje právo vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu (na rozdiel od práva podať odvolanie podľa ust. § 201 O.s.p., ktoré vedľajšiemu účastníkovi toto právo priznáva). Občiansky súdny poriadok výslovne upravuje prípad, kedy dôjde k zrušeniu platobného rozkazu a to iba za predpokladu, že odporca podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej (§ 174 ods. 2 O.s.p.). Z toho vyplýva, že právo podať odpor sa viaže výlučne na osobu odporcu. Pokiaľ odporca nepodá v zákonnej lehote odpor proti platobnému rozkazu tento nadobúda účinky právoplatného rozsudku. Vzhľadom na to, že odpor proti platobnému rozkazu podal vedľajší účastník, odpor v zmysle ust. § 174 ods. 3 písm. c/ O.s.p. odmietol.

Proti tomuto uzneseniu podalo odvolanie Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Navrhlo uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť, čím sa ex lege ruší platobný rozkaz Okresného súdu Košice I. Poukázalo na to, že pri podávaní opravného prostriedku je vedľajší účastník limitovaný v zásade dvomi zákonnými obmedzeniami a to ustanovením § 201 O.s.p. a ust. § 93 ods. 4 O.s.p. Novelizované ustanovenie § 201 (z roku 2003) sa vzťahuje iba na vedľajšieho účastníka v zmysle § 93 ods. 1 O.s.p., ktorý do konania vstupuje z dôvodu, že má právny záujem na výsledku konania. Vedľajší účastník tejto skupiny môže podať odvolanie aj proti vôli účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje k čomu ho oprávňuje jeho hmotnoprávny záujem na výsledku konania. Iná situácia je pri druhej skupine vedľajšieho účastníctva (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Vedľajší účastník tejto skupiny vystupuje v konaní na podporu účastníka, ktorý je spotrebiteľom a ktorý často nedokáže poukázať na neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a na nekalé obchodné praktiky dodávateľov. Ustanovenie § 201 druhá veta O.s.p. je preto vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v konaní vystupuje podľa § 93 ods. 2 O.s.p. obsoletné.

V ďalšom poukázal na ust. § 93 ods. 4 O.s.p. s osobitným dôrazom na jeho tretiu vetu a v uvedenej súvislosti na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo 7.6.2012, č.k. 17Co/62/2012-60, podľa ktorého je potrebné hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje vyzvať, aby sa k odporu podanému vedľajším účastníkom vyjadril a ak hlavný účastník neposkytne súhlas, resp. ho odvolá, je potrebné následne tento úkon posúdiť podľa § 93 ods. 4 O.s.p. a skúmať osobnostné, vzdelanostné alebo aj zdravotné predpoklady hlavného účastníka pochopiť priebeh konania a uplatnený nárok žalobcu.

Z uvedeného vyplýva, že nesúhlas hlavného účastníka s podaným odporom, ktorý v jeho prospech podal vedľajší účastník musí byť „kvalifikovaný“, teda hlavný účastník ho musí urobiť so znalosťou veci. Súd preto neodmietne odpor vedľajšieho účastníka, ktorý je zjavne v prospech oprávnených záujmov hlavného účastníka v spotrebiteľských konaniach, kedy priemerný spotrebiteľ nedokáže posúdiť neprijateľné zmluvné podmienky ani nekalé odborné praktiky v zmluvách, ktoré sú právnym základom uplatňovaného nároku a nedokáže ani využívať procesné inštitúty na svoju obranu. On ako vedľajší účastník chce naplniť ciele Európskej únie pri ochrane spotrebiteľa a paradoxne súd mu v tom zabráni tým, že „posväť“ nezákonný platobný rozkaz odmietnutím jeho odporu a zaviazá spotrebiteľa na plnenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Ak súd prvého stupňa odmietol jeho odpor postupoval v rozpore s cieľmi Európskej únie pri zabezpečení vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa deklarovanej v článku 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 38 až 47 Charty základných práv EÚ, ale aj v rozpore s judikatúrou súdneho dvora EÚ. Súdny dvor EÚ judikoval, že v krajinách, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom majú sudy povinnosť ex offio skúmať neprijateľné (nekalé) podmienky v spotrebiteľských zmluvách a spotrebiteľov nezaväzovať na plnenie z takýchto nekalých podmienok (Océano Grupo Editorial, Salvat Editorial, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05 a Godard C-429/05). Namietal nesprávny postup súdu prvého stupňa, keď mu znemožnil realizáciu procesných práv vedľajšieho účastníka, ktoré sú mu priznané v občianskom súdnom konaní, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Poukázal tiež na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. augusta 2012, sp. zn. 2Obdo 27/2012. Napokon uviedol, že lehota na podanie odporu plynie vedľajšiemu účastníkovi samostatne odo dňa doručenia platobného rozkazu vedľajšiemu účastníkovi.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k oznámeniu o vstupe vedľajšieho účastníka do konania a k ním podanému odporu uviedla, že nesúhlasí so vstupom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako vedľajšieho účastníka na jej strane a nesúhlasí s tým, aby sa neštátny subjekt - združenie - oboznamoval s výškou jej dlhu, s jej osobnými údajmi, s obsahom ňou uzatvorených zmlúv a podobne. Nesúhlasila ani s podaním odporu proti platobnému rozkazu vydanému vo veci, keďže ona ako účastník konania - spotrebiteľ mala záujem na splnení dlhu a na právoplatnom skončení konania, očakávala procesný následok je pasivity spočívajúci v nadobudnutí právoplatnosti platobného rozkazu a navyše svoj dlh voči veriteľovi uhradila. Poukázala na uznesenia Krajského súdu v Košiciach 6Co/161/2012-43 a č.k. 9Co/70/2012-72 a uznesenia Krajského súdu v Nitre č.k. 7Co/197/2012-75 a sp. zn. 5Co/229/2012.

Odvolací súd na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal bez nariadenia pojednávania, preskúmal napadnuté uznesenie aj s konaním, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS nemožno vyhovieť.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa o odmietnutí odporu podaného vyššie uvedeným združením proti v konaní vydanému platobnému rozkazu zodpovedá zákonu a odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením napadnutého uznesenia a naň poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Preto len na zdôraznenie správnosti dôvodov prvostupňového rozhodnutia dodáva:

Z platnej právnej úpravy v ustanovení § 93 O.s.p., z ktorého pri svojom rozhodnutí vychádzal aj súd prvého stupňa vyplýva, že vedľajší účastník je osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov (niektorej zo sporových strán). Zmyslom vedľajšieho účastníctva je teda pomoc v spore niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje. Jeho motivácia je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania (o

ktorý ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím bude vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie - práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva) alebo je daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že účinky vzniku vedľajšieho účasti môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, t.j. pomoc v spore niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie, nie však v jeho štádiu, v ktorom súd rozhoduje o návrhu platobným rozkazom (tzv. skrátené konanie). V tomto štádiu sa ešte pomoc vedľajšieho účastníka účastníkovi, popri ktorom v konaní mieni vystupovať nemôže prejavíť (najskôr sa môže prejavíť až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor). Účinky vzniku vedľajšieho účasti oznámením tretej osoby súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane niektorého z účastníkov nastávajú preto len v takom konaní, v ktorom môže mať tento inštitút zmysel.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 O.s.p.) a jeho postavenie sa odvíja od účastníka na podporu, ktorého vystupuje. Procesné úkony vykonáva vo svojom mene. Môže vykonať všetky procesné úkony s výnimkou úkonov, ktoré znamenajú dispozíciu s konaním, s predmetom konania a s úkonmi, ktoré urobil sám účastník. Právo podať opravný prostriedok má vedľajší účastník len v prípadoch a za podmienok ustanovených zákonom.

Právnou teóriou, ale i judikatúrou (uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21.10.2013, sp zn. 7Cdo/135/2013 a zo dňa 30.10.2013, sp. zn. 6Cdo/357/2012, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 27. mája 2003, sp. zn. 25Cdo/162/2003, uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 25. januára 2012, sp. zn. 23 Cdo/4533/2011 a uznesenie Ústavného súdu Českej republiky zo 14. mája 2007, sp. zn. IV. ÚS 615/2007) už bolo ustálené, že vedľajší účastník nemá oprávnenie podať odpor proti platobnému rozkazu, resp. v štádiu skráteného konania neprichádza do úvahy podanie odporu proti platobnému rozkazu tretím subjektom, keďže oznámením, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu (žalovaného) v tomto štádiu nenastávajú účinky vzniku vedľajšieho účasti tohto subjektu.

Odhliadnuc od uvedeného, v prejednávanej veci odporkyňa navyše výslovne nesúhlasila so vstupom Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS do konania ako vedľajšieho účastníka na jej strane, svoje stanovisko presvedčivo odôvodnila a výslovne nesúhlasila ani s podaním odporu proti platobnému rozkazu, ktorý bol vo veci vydaný.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.